

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. III. TIT. V. De Negotiis Gestis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

intelligi potest de illis Syndicis, qui ad certam causam dantur, quales sunt in *L. 6. §. 1. h. l. 34. §. 1. Jurej. Et c.* Vid. *sup. p. 243.*

Qv. III. *An Syndici eandem potestatem habeant, quam procuratores universales, sive cum libera?*

DISTING. Syndicorum duo sunt genera: *Alii*, quibus negotia civitatis in genere commissa sunt, ut in civitatibus Germaniæ plerisque; & hi comparandi sunt procuratoribus universalibus, de quibus *L. 5. C. Usur. L. 12. C. Transact.* *Alii* qui tantum mandatum ad lites ab universitate habent, nam hi quoque Syndici hodieque vocantur, & hi similes sunt iis, qui mandatum ad agendum vel defendendum habent, de quibus est *L. 34. §. 1. Jurej.* Vid. *L. 2. t. 15. q. 4.* Hi ergo non transigunt *Diff. Laut. h. t.* nec juramentum deferunt. *Diff. Laut. ibid.*

Exc. Si causæ administratio ipsis sit concessa, propter *c. 4. Procur. in 6. Vid. sup. q. 1.*

Qv. VI. *An collegium maneat in uno?*

RESP. Non incipit in uno, *L. 85. V. S.* Sed inchoatum manet, licet ad unum redigatur; *L. 7. §. f. h.* quia jus semel constitutum facilius perdurat, quam ab initio constituitur, non tollitur, nisi corpore, in quo est, penitus sublato. *pr. Inst. Usufr.*

LIB. III. TIT. V.

DE

NEGOTIIS GESTIS.

Qv. *An, ut negotiorum gestio sit, præcise requiratur, ut gerens intentionem habeat utiliter gerendi, & animum inducendi obligationem?*

Laut. h. in ea est opinio, at utrumque **NEGATUR**: Nam (1) *Laut. p. ex supra ad tit. de pact. q. 12.* adductis juribus apparet, obligationem ex quasi contractu, adeoque & ex negotiorum gestione, non oriri ex consensu, sed ab ipsa lege naturæ, etiam in invitum, nimirum ex facto quocunque licito, quo quis alienum negotium gerit: *Modo hoc Si enim ex hoc negotio aliquid penes gestorem est, id ex regula*

N n 3

naturæ. Et c.

naturæ ei, ad quem pertinet, restitui debet, siue animum habeat utiliter gerendi, siue non. Idque (2) adeo verum esse dixi *d. q. 12. ut* & contra ejus voluntatem, adeoque licet animum se obligandi non habeat, obligatio inducatur; atque hinc in *L. 6. §. 3. Neg. gest.* ille qui tanquam prædo, animo sibi lucrandi, aliena negotia gerit, non minus, sed magis actione negotiorum gestorum teneri dicitur: Quin (3) si rem Titii, putans eam esse Mevii, geram, non est negotiorum gestio cum Mevio, etsi hic ratihabeat. *L. 6. §. 11. h. Vid. q. 4.* Adeo hic obligatio non ab intentione dependet.

OBJ. (1) *L. 2. verb. utiliter, L. 10. verb. si utiliter gessit h. t.*

RESP. Loquuntur de actione contraria, non de directa; hæc enim datur omnibus quorum negotia gesta sunt, etsi summa cum perfidia. *dist. l. 6. §. 3. & 4.* Illa vera non datur nisi ei qui utiliter aliquid impendit; quia contrariæ actiones non dantur nisi ex æquitate, quæ non est in eo qui minus utiliter negotia gerit.

OBJ. (2) Textus, ubi requiritur animus inducendi obligationem, *L. 4. L. 27. §. 1. L. 34. L. 44. &c. L. 9. h. t.*

RESP. Loquuntur itidem de actione contraria, quæ gerenti competit; hæc enim cessat, quoties gerens non animo inducendæ obligationis, sed animo donandi alienum negotium peragit, nam juri suo renunciare gestor potest.

Qv. II. *An negotiorum gestio non fit nisi ubi dominus absens est?*

Laut. p. 72. verb. Præsentium & absentium &c. RESP. Distinguendum an præsens ignoret negotia sua geri, an vero sciat: *Ilo casu vera erit negotii gestio, hoc vero mandatum, Struv. h. t. §. 46. Bach. V. 1. D. 10. th. 6. lit. b.*

DISSENT. *Giph. Disp. ad Inst. 3. 89. 9.*

OBJ. *arg. §. 1. Inst. Obl. quæ quas. ex contr. & L. 1. L. 2. h. ubi definitio negotiorum gestiois tantum in absentem concepta est.*

RESP. Absentia duplex est: alia ab urbe seu loco; alia a negotio, cum quis loco quidem præsens est, sed non in ipso negotio; quod accidit quoties ignorat negotium geri: Nam si ipsi negotio quoque præsens est, utique non ignorat, adeoque tum mandare videtur, *L. 2. pr. ad Mun.* Quoties igitur in legibus tantum absentium mentio fit, utraq; absentia intelligitur, adeoque & ignorantia comprehenditur *ad. II.* Quoties vero & ignorantis fit mentio, ut in *L. 41. h. t.* absentia a loco intelligitur, & opponitur ignorantia. *Vid. d. l. 41. l. 4. §. 5. Damn. inf.*

OBJ.

OBJ. *L. 19. §. 2. h. ubi etiam præsentis & scientis negotia geruntur.*

RESP. Ibi mandatur ei qui b. f. servit, adeoque personæ conditio obstat, quo minus actio mandati nasci possit, unde quia vere tamen liber est, recte ei datur negotiorum gestorum actio. *arg. l. 43. pr. Et §. 1. de Procur. Vid. Laut. p. 285. lit. S.*

Quid intersit, an mandatum sit, an negotiorum gestio, *Vid. q. seq.*

Qv. III. *An negotii gestio sit, si dominus absens id faciat?*

AFF. Quia absentes prohibere non possunt. Si vero tantum temporis superfit, ut prohibere dominus possit, neque tamen id faciat, verum mandatum erit, quia ille, qui cum possit, non contradicit, pro consentiente habetur. *Struv. Evol. ad h. t. §. 46. Bach. ad Tr. V. i. D. 10. th. 1. lit. c. Idemque est, si literis ipsi negotium significetur, & retentis literis, cum possit, nihil responderit. L. 16. ff. SC. Maced. Laut. p. 56.*

Nec parum interest: nam condemnatus mandati sit infamis, secus in negotiorum gestione &c. *L. 6. §. 5. His qui not.*

Qv. IV. *Quando dicatur alicujus esse negotium?*

RESP. Distinguendum est, an res aut corpus alterius domini sit, in quo aliquid geritur; uti si alienas ædes fulciam; an vero nullum corpus nullaque res aliena, sed negotium sit quod in actu consistat, v. g. exactione debiti, emtione ædium &c. nomine alieno. *Illo casu repetere actione negotiorum gestorum a domino rei possum, quicquid impendi, etsi ejus contemplatione non gessi, sed intuitu alterius, quem putavi esse dominum & qui ratihabuit. L. 6. §. 8. h. L. 14. §. 1. in f. Com. div. Brun. ad L. 45. §. 2. h. t. quod egregie exponitur in d. L. 6. §. 11. Quia hoc factu meo alter est completatus, Et alterius reipsa negotium gestum est: Nec potest quod alii acquisitum est ipso gestu, hoc tuum negotium videri: Hic ergo jus non oritur ex consensu, sed inspicitur magis rei veritas quam opinio. Mull. ad Struv. Exc. 7. thes. 47.*

OBJ. *L. 14. post verba Hoc enim casu ff. Comm. div. Ubi non datur actio negotiorum gestorum, si res, quæ alterius est, non ejus contemplatione, sed tanquam mea geratur.*

RESP.

RESP. Contraria quidem semper datur, quoties quis sciens rem alienam gessit, licet gestor putaverit alterius esse quam est. Verum non datur, quoties eam gessit ut suam, hoc enim casu tantum retentio locum habet; quia gestor animo domini, & quasi in re sua, adeoque nullum negotium gerit, ex quo alteri obligari possit: Ut enim cum dominus verus in re sua aliquid agit, id negotium non est, unde obligatio oriatur, per text. eleg. in l. 33. ff. de Cond. ind. ita & cum quis bona fide putans se in re sua agere, instar domini agit, arg. L. 136. R. J. nec adeo inde ipsi in alium obligatio nascitur. Inter causas enim obligationis dominus acquirenda semper quidem est, quoties alius in ejus re aliquid agit; tenetur enim inde ipsi vel quasi ex contractu, vel delicto, nec animus gestoris id mutare, & jus domino intervertere potest: Verum cum de jure & actione ipsius gestoris quaeritur, videndum est, quo animo ipse egerit: Si enim animo domini, & sibi gerendi quasi in re sua, non oritur ipsi ex hoc facto actio in alium, quia pro domino est, non pro gestore, haec enim tale factum non magis est negotium & causa obligandi, quam cum dominus in re sua agit; Sed ex aequitate tantum retentio competit. Atque is sensus est *dist. l. 14. §. 1. Com. div. Add. l. 14. ff. Dol. mal. Exc.*

Hodierno usu ex eadem aequitate actionem quoque dari in eum qui factus est locupletior, non dubito. Vid. *Groenweg. ad §. 30. Inst. Rer. div.*

Altero casu, licet res tua non sit, tamen si tua contemplatione gestum sit, & tu ratum habueris, (utrumque enim requiritur) negotium tuum erit. *L. 6. §. 9. 10. h.* Unde si tuo nomine quasi debitum exegero a Sejo, erit tibi mecum actio negotiorum gestorum, licet Sejus nihil tibi debuerit, *d. l. 6. §. 9.* Sed ille qui solvit, tanquam indebitum, a te, non a me condicere poterit. *d. l. 6. §. 9. L. 80. §. 5. Furt.* Sed & licet Titius debuerit, ego autem a Sejo per errorem exegerim, idem est; Sed adversus Titium salva tibi est actio.

Qv. V. An actio negotiorum gestorum detur, si gerit negotia aliena tanquam sua?

Laut. p. 72. verb. si quis aliena negotia gerit tanquam sua.

RESP. Actio directa quidem datur ei, cujus negotia gesta sunt, *per text. expr. in l. f. h.* Neque intentio gerentis jus alterius mutare potest. *quaest. praeced.* At contraria actio non datur gestori ad

ad impensas repetendas, nisi nomine alieno fecerit: *diff. quaest. L. 6. §. 2. Fam. ere. L. 33. Cond. indeb. L. 14. §. 1. Comm. div. L. 14. §. 11. Relig. L. 29. ff. Com. div. L. 33. in f. Cond. indeb.* Hinc nudam saltem retentionem habet, si possidet. *d. l. 14. §. 1. d. l. 14. §. 11. L. 6. §. 3. h. d. l. 33.* Si non possidet, stricto jure omne ipsi remedium denegatur, & nec utilis actio negotiorum gestorum datur.

Exc. (1) Si sit negotium hereditarium, & animo heredis gestum: datur negotiorum gestorum actio saltem utilis: Hereditas enim est omnium jurium & causarum universitas, ex qua in rem ac in personam obligationes oriuntur; Secus ac in rebus singularibus. Tales casus sunt in *L. 50. §. 1. verb. velut hereditario negotio gesto ff. Haer. pet. L. 32. pr. ibi: possessor hereditatis ff. de religio. L. ult. in f. ibi: cum hereditatem ff. h. t.* (2) Ex æquo & bono tenetur dominus, quatenus locupletior factus est, non ultra. *L. 6. §. 3. ff. h. t.* (3) Si communem rem curet, quæ non potest seorsum geri, habet actionem negotiorum gestorum contrariam, etsi animum non habeat rem alienam gerendi. *Vid. infr. tit. Fam. ere.*

Neque his **OBSTAT** *l. 14. §. 1. ff. Comm. div.* Ubi utile iudicium de communi dividundo datur gestori.

RESP. Agit Jctus de casu, quo ipse tanquam in rem communem impendit, (nam de casu, quo ut in rem suam, in sequenti vers. agit, & contrarium docet,) vocat autem utile iudicium, quia post alienationem partis intentatur, quo casu utilis actio est. *l. 6. pr. §. 1. ff. Com. div.*

INSTO, Sed additur, etiam manente communione.

RESP. Comparari hæc effectu, non qualitate iudicii: Vel manere communionem cum euntore.

Moribus, non obstantibus iis, quæ tam argute & ingeniose disputata sunt a Jctis, ex eadem æquitate actionem quoque ad impensas dari jam dictum est. *quaest. 14.*

QV. VI. *An ratihabitio superveniens ex negotiorum gestione efficiat mandatum?*

NEGANDUM id omnino est *L. 9. ff. ibi: Nam utique mandatum Laut. p. non erit, L. 9. C. h. verb. erit igitur & post ratihabitionem nego-* ^{72. verb.} *tiorum gestorum actio.* Neque enim ea est vis ratihabitionis, ut negotia jam constituta, eorumque formas mutet & tollat, sed tantum ut ^{Ut & ra-} *tihabitio.*

Cöcc. J. C. P. I.

O o

imper-

imperfecta & a futuro consensu suspensa suppleat. Si igitur semel negotium formam acceperit, eam secuta ratihabitio exequere amplius nequit. *dd. ll.* Neque id tantum obtinet, si formam legalem semel conceperit, sed & si semel ex defectu consensus vitium contraxerit, nam nec hoc per ratihabitionem retro emendatur; uti nuptiæ sine patris consensu contractæ per ratihabitionem retro non convalescunt, quia vitiosæ contractæ, non suspensæ sunt. *pr. Inst. Nupt. l. 68. Jur. dot. l. 13. §. 6. de Adult.*

OBJ. quod ratihabitio mandato æquiparetur. *l. 60. R. J. l. f. C. SC. Maced. l. 6. §. 9. h.*

RESP. Re integra, & suspensa: non si certa jam negotio forma data fuerit: nam nec ipsum mandatum formam negotii mutat vel exstringit. *B. Par. in Dissp. de claus. reb. sic stant. Et. c. 2. §. 10. seq.*

Plurimum autem interesse ratione famæ vidianus ad q. 4.

QV. VII. *Qualem culpam præstet negotiorum gestor?*

Laut. p. 71. verb. Regulariter sufficit. RESP. Levissimam; (1) per text. expressi in §. 1. *Inst. Obl. quæ quas. ex contr. l. 24. C. Usur. l. 25. §. 16. Fam. ere.* (2) Quia in omnibus negotiis alienis ultro susceptis exactissima diligentia præstari debet. *l. 21. C. Mand. l. 1. §. 35. Depos.*

OBJ. (1) *l. 20. C. h. t.* Ubi ille, qui ultro rem alienam administrandam suscepit, non tantum dolum & latam culpam, sed & levem præstat.

RESP. Agitur de eo, qui gessit res pupillæ, cum constitutus ejus tutor non esset: adeoque qui pro tutore gessit; aliter enim nemo pupilli negotium gerit, præterquam si pupillus tutorem habeat, & hujus nomine alius gerit. *l. 6. pr. ff. h.* Reliqui igitur non nisi pro tutore gerunt, sive sciant sive nesciant, se non esse tutores. *l. 1. §. 1. ff. Eo qui pro tut.* Et is quidem in aliis plurimis a vero tutore differt; *d. l. 20.* Sed in præstanda culpa & diligentia ei plane comparatur; *l. p. Eo qui pro tut.* adeoque uti tutor, ita & ille, levem saltem culpam præstat. *dict. l. 20.* Sed valde huic videtur

OBSTARE, quod opponantur in *d. l. 20.* invicem tutores & gestores ultronei.

RESP. Non opponuntur in præstatione culpæ, sed in eo, quod ille omnia bona pupilli suscipere debeat, hic vero tantum ea, quæ vult, *d. l. 20. in f.* & ratio differentiæ additur *d. l. 20. pr. & sup. ioribus*

vibus quidem necessitas muneris administrationis finem, huic autem propria voluntas facit, ac satis abundeque sufficit, si cui vel in paucis amici labore consulatur.

OBJ. (2) *L. 17. C. Neg. gest.* Ubi curatoris successores tenentur actione negotiorum gestorum utili, sed tantum propter dolum & latam culpam.

RESP. Singulare est in successoribus tutorum & curatorum, quia non succedunt in officio, adeoque nec in culpam, quæ ratione officii præstatur.

OBJ. (3) *L. 6. §. f. h.*

RESP. Ibi non quæritur ad quam culpam teneatur, sed ad quæ negotia; & dicitur tantum ad ea teneri, quæ suscipit, nisi alius vir diligens, omnia gesturus, ideo abstinuit.

OBJ. (4) *§. 1. in fin. Obl. quæ quasi ex contr.* Ubi tunc demum exactissima videtur requiri diligentia in negotiorum gestore, si alius diligentior actu concurrat, & gerentis intuitu abstineat.

RESP. Imo hoc fingitur, nec in textu dicitur alium in gerendo concurrere; sed & in *d. §. 1.* aperte regula ponitur, quod ad exactissimam diligentiam compellatur reddere rationem. Deinde quæritur, quæ sit exactissima diligentia? an, si talem quis adhibeat, qualem suis adhibere solet? quod negatur, si alius diligentior commodius administraturus esset negotia; i. e. si alius aliquis exactiorem diligentiam adhibere potuisset; Quæ proinde est certissima descriptio exactissimæ diligentia, qua scilicet alia exactior dari nequit; & eodem modo describitur in *§. 2. Inst. Quib. mod. rec. L. 1. §. 4. O. A.* Neque vero ullibi media diligentia exactissima vocatur: Liqueat vero, *d. §. 1.* non loqui de eo, qui actu concurrere voluit & non gessit, adeoque de quo nescitur quomodo foret gesturus; sed in abstracto de natura hominum, & naturali eorum potentia; & constat non posse videri exactissimam diligentiam, si quispiam alius, qui diligentior fuisset, potuisset rem exactius gerere.

OBJ. (5) Quod tutor non nisi levem præstet, *L. 1. pr. De tut. Et rat.* qui tamen etiam est negotiorum gestor.

RESP. Imo non ultro suscipit, sed ex officii necessitate. *L. 20. C. h.*

OBJ. (6) Quod negotiorum gestor culpam dicatur præstare. *L. 11. ff. h.* Voce culpæ autem simpliciter posita intelligitur levis. *L. 3. §. 1. L. 6. Jur. ign.*

RESP. Exc. si certus culpæ gradus ex natura negotii definitus est, tunc voce culpæ simpliciter posita intelligitur ille gradus ex natura negotii definitus. *B. Par. Hyp. Inst. tit. de Obl. §. 12. & Coll. jur. Contr. Struv. 2. §. 13.*

OBJ. (7) *L. 3. §. 9. h.* Ubi negotiorum gestor tantum ex dolo convenitur.

RESP. Non agitur ibi de negotio ultro, sed ex necessitate suscepto, re alioquin peritura, quo casu gestor non nisi de dolo tenetur.

OBJ. (8) Quod ita nemo facile gesturus esset aliena negotia.

RESP. Si nulla est necessitas, merito sibi imputare debet gestor, quod alienis rebus se immiscuerit: Si est necessitas, latam saltem culpam præstat. *d. l. 3. §. 9. h.*

Atque hæc est communis Dd. sententia, *Struv. h. §. 56. ibique Mull. Bach. V. 1. D. 10. th. 5. l. c. Berens. L. 3. disp. 12. th. 3. Vinn. ad §. 1. Obl. qæ quasi ex contr. Harpr. ibid. Vultej. discept. 15. pag. 136. Brunn. ad L. 3. §. 10. h. Qui variat ad L. 20. C. h. Donell. L. 15. c. 15. Wissemb. ad L. 20. C. h. Eamque in praxi receptam tradit. Richt. p. 1. Conf. 16. Sixtin. V. 2. Conf. Marp. 20. n. 13.*

DISSENT. *Eckolt. ad ff. §. 8. h. t. refutatus a Dn. Schwend. in not. ibid. Hoen. ad Inst. D. 17. th. 17. Goth. ad L. 11. h. l. g.* Consilium hac in re suggerit *Ill. Dn. Stryk. d. §. 3. c. 1. §. 4.* ut per notarium & testes inquiratur in rei gerendæ necessitatem, hac enim probata gestor saltem ad latam tenetur. *L. 3. §. 9. h.*

QV. VIII. *An negotiorum gestor interpellando debitorem ejus, cujus negotia gerit, eum constituat in mora?*

NEG. Nam nec suo nomine exigere potest, quia non est creditor, nec alieno, quia mandatum non habet, per *text. expr. in l. 6. §. f. h.* Cum ergo petere non possit gestor, nec debitorem in mora constituit, per *l. 88. R. F.*

INST. *Dn. Struv. Evol. ad th. 50. h. t.* Sufficere, quod hic nomine domini interpellat, ac dominus id postea approbet.

RESP. Imo id non sufficere, quia gestor non habet petitionem, *d. l. 5.* adeoque nec debitorem in mora constituit, *d. l. 88.* paria enim sunt non esse petitionem, & jure non esse.

OBJ.

OBJ. Quod interpellationis effectus sit, ut aliquis in mora constituatur.

RESP. Verum hoc est, si fiat ab eo, qui jus petendi habet, *d. l. 88.* non ergo a gestore. *d. l. 6.*

Qv. IX. *An negotiorum gestor teneatur ad maximas usuras, si ipse pecunia Domini usus est?*

AFF. Nam hic instar prædonis est, *L. 6. §. 4. h. t.* dum propria auctoritate pecuniam alterius invadit, eamque in suos usus convertit: hinc recte id in pœnam constitutum est in *L. 38. ff. h. t.* ibi: *cum integram & abstinentem omni lucro præstare fidem deberent, idque sub pœna maximarum usurarum. d. l.* *Laut. p. 73. verb. Maximas debet & c.*

OBJ. *L. 10. §. 3. Mand.* ubi mandatarius pecuniam in suos usus convertens ad ordinarias saltem tenetur.

RESP. Ibi mandato domini gerit, & vertendo eam in usus suos non rapit pecuniam domino, sed ab ipso accepit, adeoque non habetur pro prædone, *d. l. 10. arg. l. 38.* etsi ex postfacto male administraret.

Hodie usuras centesimas in hoc casu adhuc obtinere testatur Brunn. ad d. l. 38. etsi in aliis negotiis fere cessent. *Brunn. ad l. 23. C. Usur. Rauchb. L. 2. q. 26. n. 23.*

OBJ. *L. 26. §. 1. C. Usur.*

RESP. Non loquitur de usuris ex legis pœna, sed de usuris ex stipulatione debitæ, hæc, non illæ, per *d. l.* sublatae sunt.

Qv. X. *An in dubio vitricus priviginis suis alimenta animo donandi, an vero repetendi dedisse censeatur?*

RESP. Animo repetendi: (1) Quia cessat ille præsumtus affectus, & inde præsumta donatio, quæ in vero patre obtinet, *L. 15. C. h. t.* (2) Expresse dicitur in *l. 15. quod si non constet de animo donandi, vitrico competat repetitio*, adeoque regulariter præsumitur animus repetendi, donec probetur animus donandi.

OBJ. (1) Vitricus est instar parentis.

RESP. Falsum quoad affectum, *Fink. O. 53. n. 33.*

OBJ. (2) quod tum demum in *d. l. 15.* repetantur, si impensæ eo animo, ut repetantur, factæ sunt.

RESP. Imo semper repetuntur, donec constet de animo donandi.

OBJ. (3) Quod in dōtio ob odium secundarum nuptiarum magis favendum sit priviginis, *l. i. l. 2. l. 3. C. secund. nupt.*

RESP. Verum hoc est, si contra vitricum, in cuius præiudicium favor ille vergere nequit. Idque ita decidit *Struv. h. §. 54.* Atque communiter receptum esse testantur *Surd. de alim. tit. 6. g. 11. n. 4. Carpz. p. 2. c. 10. def. 25. Coler. de alim. L. 1. c. 4. n. 24. Fink. O. 10. Phil. Uf. pr. Inst. L. 3. Ecl. 92. n. 6. Gloss. ad l. 15. C. N. g. gest.*

Exc. Nisi priviginus præsterit servitia vitrico. *Carpz. d. l. def. 26. n. 2. Phil. d. l. n. 8.* Modo servitia fuerint æqualia. *Brunn. ad d. l. 15. C. Col. d. l. n. 26.* Alia de repetitione alimentorum vide apud *Muller. ad Struv. d. l.*

LIB. III. TIT. VI.

DE

CALUMNIATORIBUS.

Qv. I. An actionis huius usus adhuc sit in foro?

Laut. p. 74. verb. Hodie hæc actione. RESP. Actio in quadruplum quidem (*Vid. l. 1. h.*) hodie non amplius competit, quia actiones privatæ penitus hodie cessant: quod evidentissimis rationibus, quæ a dissentientibus non tanguntur, probat *B. Par. Hyp. Inst. tit. de Act. §. 22.* Indeque tantum agitur ad id, quod interest. *Vid. Groenw. & Gudel. Alleg. loc. Duaren. ad h. t. Struv. h. §. 60. ibique Menoch. & Cujac. Jus Wurtemb. p. 1. t. 9.* At calumniatori pœnam infligere ultra id, quod interest, omnino licet. *Struv. d. l. Jur. Wurtemb. d. l.* Quin criminaliter quoque calumniatorem conveniri posse recte monet *Laut. h. in f.*

Qv. II. An conditio ob turpem causam concurrat cum actione de calumnia electivè an cumulative?

Laut. p. 74. verb. Et hæc non tollit illam. RESP. Si prius condicione agitur, hæc non tollit actionem de calumnia in totum, sed quatenus hæc pœnalis est (scil. quoad triplum, *l. 1. l. 5. §. 1. h. t.*) adhuc intentari potest, quia res & pœna invicem se non consumunt. *l. 34. §. f. O. A. l. 2. pr. priv. del.*

Si

